

ZÁŘÍ 2023

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST SUŠICE

Milí farníci. Z dobré věci se můžeme radovat minimálně dvakrát.

Poprvé, když ji prožíváme a podruhé, když o ní někomu vyprávíme. Být apoštolem znamená být člověkem plným radosti. Prožít s Bohem něco krásného a pak o tom znovu a znovu vyprávět – svědčit. Apoštol je posel (apostoloi = poslaný) dobrých zpráv (evangelium = dobrá zpráva). Vydává svědectví o Bohu, uzdravuje, zachraňuje svět. Krása tohoto vyvolení je vykoupěna často nepochopením, posměchem, pronásledováním, mučením i zabíjením. A to nejen v dáv-

ných dobách raného křesťanství. I naši biskupové ve dvacátém století zaplatili za svou službu krutým pronásledováním. Chtělo by se věřit, že to revolucí skončilo, ale stát v čele církve v dnešním světě, který náboženstvím opovrhne, je stále těžké a vyčerpávající. Jak jsme si řekli, je to služba krásná, ale těžká.

Začíná nový rok formací ve škole Ježíše. Ať na ten rok nám Bůh žehná na cestu do školy, do práce, na pouť k Andělům Strážným a na všechny cesty našeho života.

P. Jarosław

Úmysly mší svatých

Milí farníci, máme mnoho volných úmyslů mší svatých v našich kostelích. V sakristii je možnost zapsání úmyslů do konce roku 2023. Jedná se o úmysly týkající se výročí narození/svatby, za nemocné, v různých životních situacích, výročí

úmrtí apod. Možností je hodně. Prosím využijte tuto možnost a pamatujte na své blízké. Možná jsme trochu na tu modlitbu zapomněli, nyní je možnost to obnovit. Dnes Vy pamatujete na své blízké a v budoucnosti budou pamatovat na Vás.

P. Jarosław

Opravy na Andělíčku

V tomto měsíci jsme obnovili oltář a ambon v kapli Anděla Strážce. Myslíme si, že oprava byla úspěšná. Přijďte se, prosím, podívat nebo zhlédněte fotografie na farním webu. Pokračujeme v opravách a první etapou bude oprava střechy. Teď probíhá část úřední – příprava dokumentace a sjednávání firmy.

Chceme začít opravovat v příštím roce. Moc děkujeme všem, kteří podpoří darem tuto opravu. Letos prožíváme 340 let od vysvěcení kaple Anděla Strážce, hlavní mši svaté bude předsedat **3. září v 11.00 h** diecézní biskup Vlastimil Kročil. Všichni jste srdečně zváni na Andělíček. Podrobnosti naleznete na následující straně.

P. Jarosław

340 let od vysvěcení kaple Anděla Strážce v Sušici

Příležitost ke sv. smíření (na Anděličku):
sobota 16.00–18.00 h, neděle 8.00–11.00 h

sobota 2. září

9.00–12.00 h
14.00–17.00 h otevřený poutní areál

16.45 h pobožnost křížové cesty
vede **Jáhen Václav PIKEŠ** (začátek u řeky)

16.00–18.00 h příležitost ke svátostní smíření

18.00 h mše sv. s doprovodem kytarovky – kaple Anděla Strážce
celebruje **P. Mgr. Petr KONOPÍK** – administrátor v Novém Rychnově

neděle 3. září

7.30 h mše sv. – děkanský kostel
celebruje **P. Bohuslav ŠVEHLA** (Mnichov)

9.00 h mše sv. – kaple Anděla Strážce
celebruje farář **P. ThLic. Jaroslav ZYGMUNT**

11.00 h **hlavní poutní mše sv.** – kapli Anděla Strážce
celebruje **Mons. ThDr. Vlastimil KROČIL, Ph.D.**, diecézní biskup

18.00 h mše sv. – klášterní kostel sv. Felixe
celebruje **br. Mgr. Jan Ev. HLADÍK OFMCap.**

pondělí 4. září

8.00 h mše sv. – kaple Anděla Strážce
celebruje **br. Mgr. Petr Alk. PETŘIVALSKÝ OFMCap.**

OBNOVA VOZOVÉHO PARKU CHARITY SUŠICE

Celkem deset nových automobilů 8x plug-in hybrid, 2x elektrický (pět SUV 4x4, dva obědové a tři osobní vozy) splňujících parametry zvýšené energetické účinnosti nahradí stávající vysloužilé, až dvacet let staré automobily, což umožní kvalitnější a efektivnější poskytování pečovatelské a odlehčovací služby. Terénní služby jsou poskytovány v domácnostech klientů v ORP Sušice, Kašperských Horách, Kolinci, Železně Rudě a v obcích

do 20 km od Sušice. Mnohdy jsou klienti v odlehlých a těžko dostupných místech. Dané území lze charakterizovat jako rozsáhlou oblast, pracovníci jezdí každodenně náročným terénem. Ročně najedou v oblasti, kde jsou sociální služby poskytovány, až 300 000 km. Velmi častou komplikací je obtížná sjízdnost silnic až do místa bydliště klientů v podhůří Šumavy (mnohdy na samé hranici národního parku Šumava), čímž se někdy snižuje dostupnost

(zejména v zimním období). Bydliště klientů na Šumavě jsou rozestavěna ve velkých dojezdových vzdálenostech i nejvzdálenějších koutech regionu. Každoročně musíme kvůli technickému stavu vyřadit několik vozidel. Díky realizaci projektu dojde k obnově vozové parku Charity Sušice a k vyřazení nejstarších (k opravě nejnákladnějších) vozidel, čímž dojde k eliminaci nákladů na rozsáhlé opravy. Vyřazená vozidla (stáří 12–21 let) jsou z hlediska bezpečnosti a provozu v národním terénu nevyhovující.

Obnova je možná díky programu IROP, pod Ministerstvem pro místní rozvoj, výzvě č. 101 Sociální infrastruktura se zvýšenou energetickou účinností.

Závěrem chceme říct, že i letos se těšíme na setkání s vámi a to u příležitosti oslav našeho patrona. V sobotu 23. 9. od 14.00 h opět proběhne Den Charity na Ostrově Santos v Sušici a bude nabízet bohatý program pro všechny věkové kategorie. Těšit se můžete například na vystoupení dětí MŠ Smetanova, kulinářskou show, loutkové divadlo nebo ukázkou parkouru. Velice zajímavá bude jistě i přednáška o prospěšnosti pohybových aktivit od skvělého Milana Brože, který se tomuto tématu aktivně věnuje už několik let.

Charita Sušice **2023**
23.09. od 14:00hod
Ostrov Santos Sušice
DEN CHARITY
 VSTUPNÉ DOBOVOLNÉ
PROGRAM
 KREATIVNÍ DÍLNÝ | DĚTSKÉ DIVADLO
 UKÁZKA PARKOUR +
 MOŽNOST VYZKOUŠET SI PŘEKÁŽKY
 | VYSTOUPENÍ DĚTÍ MŠ SMETANOVA |
 KAPELA FRACTURA | ANNÍNSKÉ ŽENY |
 MILAN BROŽ (přednáška o sportu) |
 KULINÁŘSKÁ SHOW a spoustu dalšího !
 JAK VŠE PROBIHALO V LŮNSKÉM ROCE ?

Zahraje kapela Fractura. Vedle hlavního dění si budete moc vyzkoušet parkourové překážky, zabavit se v kreativních dílnách nebo si nechat změřit tlak. Letošní ročník tedy slibuje opravdu bohatou zábavu. Těšíme se na vás!

Lucie Mikulová, PR Charita Sušice

MINISTRANT – TEN, KTERÝ SLOUŽÍ

Slovo ministrant pochází z latinského slova *ministrare*, které znamená sloužit a tím je i vyjádřena podstata pojmu. Ministrant je ten, který slouží nejen knězi

a všem lidem, ale především samotnému Bohu.

Zveme proto všechny kluky a holky, kteří chtějí takto sloužit a zároveň prožít plno radosti v ministrantském společenství.

První ministrantská schůzka v tomto školním roce bude **v sobotu 23. září** od 9.30 do 11.30 h na faře v Sušici. Budeme se nejen zdokonalovat v ministrování, ale čekají nás i hry, soutěže a občerstvení.

P. Jarosław a P. Jenda
 a katecheté Šárka a Vojtěch

Na konci měsíce května terciáři Sekulárního řádu sv. Františka České republiky podnikli poutní zájezd po stopách sv. Františka z Assisi.

Ze Sušice nás jelo šestnáct, včetně bratří kapucínů Jana a Samuela. Cestovali jsme pohodlným zájezdovým autobusem a byla tři nástupní místa – Brno, Praha a České Budějovice. Naše skupina ze Sušice dojela vlakem do Českých Budějovic, kde jsme nastoupili do autobusu na předem určená sedadla.

První naše zastávka byla v jihočeském Velešíně, kde ještě přistoupily poslední dvě poutnice a kde jsme také v místním kostele měli naši první společnou mši sv., na které byla naše pouť oficiálně zahájena. Po mši sv. jsme již pokračovali v cestě přes hranice do Rakouska až do Korutan, kde jsme v Gmündu, krásném městečku pod Alpami, strávili první noc. Mnozí z nás se ještě večer vydali na procházku obdivovat nádhernou přírodu i architekturu malebného městečka.

V pátek 26. května jsme se ráno po vynikající bohaté snídani rozloučili se sympatickými majiteli hotýlku a v 8 h vyrazili již směrem k Itálii. Cestou jsme se z okna autobusu těšili pohledem na alpské hory, které se směrem k jihu snižovaly a byly nádherně ozářené ranním sluníčkem. Počasí nám přálo a cesta krásně ubíhala.

Padova – bazilika sv. Antonína

První františkánské poutní místo, které jsme v Itálii navštívili byla Padova, přijeli jsme po poledni a bylo pořádné vedro, teplota se šplhala ke 30 °C. Prohlédli jsme si baziliku sv. Antonína, pomodlili se u hrobu tohoto významného světce uvnitř baziliky a v 16 h jsme měli v přilehlé kapli sv. Justiny mši svatou. Po mši sv. jsme se vydali ještě pěšky na náměstí Svatého Kříže do kláštera kapucínů, kde žil, pracoval a také zemřel kapucín sv. Leopold Mandič. Příznám se, že do té doby jsem o tomto významném světci nic nevěděla. Sv. Leopold Mandič byl podobně jako P. Pio vyhledávaným a obětavým zpovědníkem a na jeho přimluvu se událo mnoho zázraků. Po prohlídce kláštera a uctění ostatků světce jsme se vydali na parkoviště k našemu autobusu a odjeli na ubytování do hotelu nedaleko Padovy.

V sobotu 27. května jsme ráno po snídani vyrazili na cestu do Assisi. Projížděli jsme krásnou krajinou regionu Umbrie, která je hodně kopcovitá a hornatá a v jejím údolí protéká řeka Tibera. Když jsme se blížili k Assisi, celá krajina jakoby na nás dýchala Františkovým pokojem, bylo to úžasné a vhánělo to až slzy do očí.

První naše zastavení v Assisi bylo v ba-

Blahoslavený Carlo Acutis

zilice S. Maria Maggiore, kde jsme slavili mši sv. velkým duchovním zážitkem, myslím nejenom pro mne, ale pro většinu z nás. Hned vedle kaple, kde jsme měli mši sv., je uložen k věčnému odpočinku blahoslavený Carlo Acutis. Je to

zřejmě první blahorečený, který je v prosklené rakvi uložen v mikíně a džínách. Tento patnáctiletý chlapec, který je nazýván také někdy jako „Boží aťfák“, je takový zázrak naší doby a velkým příkladem především pro mladé. Byl velice zbožný a měl velkou úctu k Eucharistii, zajímal se o programování a vytvořil webové stránky o eucharistických zázracích s vlastním komentářem. Jelikož se na jeho přimluvu událo několik zázraků, byl tento chlapec Svatým otcem Františkem v říjnu r. 2020 blahorečen a jeho ostatky byly uloženy v Assisi, v místě, které tolik miloval.

Milým překvapením tohoto dne pro nás také bylo setkání s br. Nehemiášem, který pobýval před časem v sušickém klášteře a nyní se zdokonaluje v italském v kapucínském klášteře nedaleko Assisi.

Večer jsme se pak ubytovali v malém hotelu nedaleko Porciunkuli a bydleli zde po tři dny.

modlit u hrobu sv. Františka, pak jsme se vrátili do města a navštívili katedrálu sv. Rufína. V této katedrále se nachází křtitelnice, v níž byli pokřtěni sv. František i sv. Klára a toto místo bylo také svědkem prvního Františkova kázání. Po prohlídce katedrály jsme se vydali ke kostelíku Chiese Nuova, který stojí nad rodným domem sv. Františka. Na náměstí před tímto kostelíkem stojí sochy rodičů sv. Františka. Odtud jsme se vydali do baziliky sv. Kláry, která byla postavena na místě kostelíku sv. Jiří, kde byl původně pochován sv. František. V této bazilice se nachází originál kříže ze San Damiana, ze kterého Kristus promluvil ke sv. Františkovi, aby opravil jeho dům.

Pak jsme se ještě v horkém odpoledni vydali dolů z kopce ke kostelu sv. Damiana. Tento kostelík sv. František opravil a krátce zde i žil a později jej věnoval sv. Kláře a jejím sestrám.

Bazilika Santa Maria degli Angeli

Baziliku Porciunkuli (Santa Maria degli Angeli) jsme si prohlédli, pomodlili se v maličkém kostelíku a také u místa, kde zesnul sv. František, prošli jsme prostorami kláštera a obdivovali zahradu s růžemi bez trní a hnízdící pár bílých holubiček v přilehlém podloubí kláštera.

V neděli 28. května jsme měli po snídani celodenní program v Assisi. Mši sv. jsme slavili v 10 h v kapli sv. Bonaventury v bazilice sv. Františka, po mši sv. jsme si mohli projít celou baziliku a také se po-

Greccio

5. den naší pouti jsme ráno po snídani odjeli do Greccio, místa, kde sv. František před 800 lety r. 1223 postavil první jesličky. Je to místo plné něhy a zvláštního světla. Sv. František s nevýslovným nadšením, láskou a radostí slavival svátek narození Dítěte Ježíše. Nazýval jej svátkem svátků, protože připomíná, že se Bůh stal dítětem a spočinul na srdci člověka. V Grecciu

jsme také slavili mši sv. a pak jsme si mohli prohlédnout i stálou výstavu betlémů z celého světa.

Dalším zajímavým místem, které jsme ten den navštívili byl klášter v horách Fonte Colombo, který dýchá zvláštní usebraností. Sem se sv. František vracel k modlitbě a postu a také zde sepsal první řeholi. Dnes zde působí malá komunita, která pomáhá lidem závislým na drogách, podobně jako je komunita Cenacolo v Medjugorji.

Pak jsme ještě cestou do hotelu navštívili kostel v městečku Rivotorto, které leží asi 3 km od Assisi. V tomto kostele jsou k vidění pozůstatky chatrčí, ve kterých žil sv. František a jeho spolubratři.

6. den naší pouti jsme po snídani ukončili náš pobyt v hotelu v Assisi, naložili svá zavazadla do autobusu a vydali se na La Vernu, poslední místo naší františkánské pouti, kde jsme se večer měli ubytovat. Ale cestou nás čekalo ještě několik zajímavých zastavení. Nejdříve náš autobus zaparkoval na parkovišti pod Assisi, odkud jsme několika mikrobusey odjeli ke klášteru Carceri. Tento klášter je ukrytý v lesích asi 4 km nad Assisi a vede k němu jen úzká silnička, která se klikatí kopci až na vrchol. Ticho lesů a řada jeskyní dávali Františkovi a jeho bratřím prostor k meditaci a žití asketicky bez zásahu okolního prostředí. Malý klášter zde byl vybudován až kolem r. 1400, za doby sv. Františka zde stála jen stará poustevna. Velikým zážitkem zde pro nás bylo slavení mše sv. před maličkou kaplí v lese, kde místo varhan se ozýval nádherný zpěv ptáčků a šumění lesa, jakoby duch sv. Františka zpíval s nimi i s námi a všichni dohromady jsme oslavovali Pána.

V lese byl krásný chládek, ale když jsme se mikrobusey vrátili zpátky do Assisi, náš autobus byl rozpálený horkem, a to nás provázelo i po celé odpoledne. Cestou jsme se stavili ještě u kaple ve vesničce Piandarca, je to místo, kde byl sv. Františkem ustanoven III. řád. Ně-

kteří z nás se vydali pěšky ještě cestou mezi poli k místu, kde stojí nádherná socha sv. Františka, jak rozmlouvá s ptáčky. Při zpáteční cestě k autobusu se obloha zatáhla a všichni museli přidat do kroku, aby dorazili k autobusu, než spustí déšť a pořádná bouřka.

Blesky, hromy a liják pak trvali skoro přes půl cesty na La Vernu, kam jsme dojeli večer. La Verna je místo vysoko v horách, v nadmořské výšce kolem 1200 m, kde sv. František dva roky před svojí smrtí obdržel stigmata. Původně zde byla jen poustevna uprostřed skal, kam se sv. František uchyloval k modlitbě a rozjímání. Později, koncem 13. století, zde byl pak založen františkánský klášter.

Poslední noc naší pouti jsme strávili v tichu tohoto kláštera a druhý den jsme měli možnost si toto posvátné místo ještě prohlédnout. Navštívili jsme baziliku Nanebevzetí Panny Marie a prošli tzv. chodbou stigmat, která vede až k místu stigmatizace sv. Františka a je možné na jejích stěnách spatřit malby s tematikou života sv. Františka. Zajímavostí je, že řeholní bratři, kteří v klášteře žili a žijí, každý den po pobožnosti v kostele v 15 h, jdou průvodem za zpěvu chorálů chodbou stigmatizace až do kaple stigmatizace a takto po léta uctívají svého patrona. La Verna je místem, kde si člověk uvědomí, že bez kříže není možné dojít spásy, jak napsala jedna poutnice, která před časem La Vernu navštívila.

Všechna ta františkánská místa mají zvláštní atmosféru, propojují nás s událostmi před 800 lety, které dodnes inspirují tisíce lidí.

Celá pouť pro nás byla velikým darem a požehnáním, Bohu díky za všechny, kteří tuto pouť zorganizovali a také nás na ní provázeli.

Za terciáře našeho MBS SFR srdečně zvou všechny zájemce na **vyprávění a prezentaci fotek** z této pouti do refektáře kapucínského kláštera, které se bude konat **dne 20. září 2023 od 19 h.**

Anna Brigita Blažková

O pět po roce Pán Bůh dal, že jsme se mohli již po osmé sejít v Lukovišti u kapličky a oslavit sedmé výročí posvěcení naší nově opravené kapličky. Letos bylo v sobotu 15. července opravdu velké horko, ostatně jako téměř celé léto. Mnoho lidí zvláště starších včetně našeho jáhna Václava to odradilo a raději zůstali v chládku svého domova. I tak návštěva na

naší pouti byla dobrá. Program byl, myslím, pestrý. Pouť doprovodila Bára Volfová hrou na dudy, což bylo krásné zpestření naší pouti. A dokonce i zazpívala s naší malou kapelou, kterou tvoří duo našich sousedů hrající na harmoniku a bubny. Základem naší pouti samozřejmě byla mše svatá, při níž jsme, jako vždy, Pánu Bohu poděkovali za všechny Jeho uštědřené dary a milosti a poprosili o požehnání do dalších let. Je to opravdu velká milost, že můžeme alespoň jednou za rok slavit mši svatou v naší rodné vesničce. Je to to nejvíc, jak můžeme Pánu Bohu vzdát díky, chválu a svoji vděčnost za všechno, co od něho máme, a že toho není zrovna málo. Jsem za to moc vděčný! Snad ani netušíte, co máte, když ve vašem rodišti se slaví mše svatá pravidelně. Mši svatou celebroidal náš pan farář Robert Paruszewski s krásným varhaním doprovodem paní Marie Löffelmannové a zpěvem Lidušky Breuové. Již druhý ročník šipkového turnaje letos vyhrála z patnácti přihlášených hráčů moje neteř Klárka. A za setmění pak krásnou přednášku o Lukovišti prezentovala Lucka Poledníková. Samozřejmě nechybělo opět výborné pečené prasátko, které opět výborně připravil soused a kamarád z Mlázov Karel. A chlazené pivečko a ostatní nealka, které byly opravdu v tomto horku dost vítány. A také spoustu dobrot, které

napekly naše drahé sousedky. Za všechno všem zpětně moc ještě jednou děkuji.

Hitem dnešní poutě bylo tričko potisknuté obrázkem v srdci a nápisem Lukoviště, které si koupilo kolem 50 lidí. Kdyby ještě někdo měl zájem, je možné přidělat. Dá-li Pán Bůh, snad zase příští rok se setkáme, jste všichni srdečně zváni a rád vás všechny u nás u kapličky

ky přivítám a tu naši krásnou vesničku, na kterou jsem patřičně hrdý a Bohu vděčný, vám ukáži.

Samozřejmě jsme opět popřáli také všem, kdo v letošním roce oslavili nějaká kulatá či půlkulatá životní jubilea. A protože jsem jedním z nich byl i já, složil jsem tuto báseň, kterou po velkém loňském ohlasu opět vám také předkládám:

*Když ke konci špěla 70 léta
a komunismus měl již nakrátko,
spatřilo světlo světa
jedno malé děťátko.
Tři sudíčky při kolíbce,
když zvěděly tu novinku,
chlapečkovi nikoliv dívce
daly tři velké dary do vínku:
„První dar bude velká slast,
to nepřebije vůbec nic,
milovat budeš jen svou českou vlast
a hroudu země v Lukovišti ještě víc.
Dar druhý Ti chceme dát,
který patří hlavně ženě,
budeš rád dlouho povídat
deset tisíc slov řekeš denně.
Ten třetí dar – budeš Boha znát,
víru do srdce Ti dáme,
budeš Boha mít moc rád
a učit o Něm děti a známé.“*

Když sudičky dary daly,
u kolíbky malého chlapíka,
rodiče do kostela dítě vzali
a pokřtili na jméno Jiříka.
Kolik let uběhlo od té doby?
Kolik věcí změnilo se?
Kolik v Úslavě oteklo vody
za pětáctýřicet roků zase?
Čas nezastaví ani blázen,
rok s rokem miji se vesele,
a já pochopil jsem tady časem,
jak Lukoviště mám rád, drazí přátelé.
Tu svoji hroudu rodnou,
domov svůj, pole, les,
i úhor, zvlášť pak půdu úrodnou,
zkrátka celou svoji krásnou ves.
Když kráčím cestou mezi poli,
kde oral tu půdu můj děd,
s kravičkami nebo volí,
vyměnil bych to s ním hned.
Svírat v rukou pluhu křeče
za krásného ptáčeků zpěvu,
slyšet, jak v potůčku voda teče,
rád oddávám se tomu zjevu.
Když vyjdu cestou mezi louky,
kde oháněl se kosou již zasvitání,
jedl chléb ze své mouky,
a slavík mu zpíval znenadání.
Tu vidím jeho a slyším ten zvuk,
jak brousí ostří kosy,
slyším v dáli ženský hluk,
jak tu trávu obracejí bosa.
Jak krásný čas tehdy byl,
byť těžkou práci měli,
jak svobodně tehdy člověk žil,
byť zlé časy v naší vlasti se děly.
Pak vidím žebříňák tažený krávy,
jak pohupuje se těžce k více
plný suché píce - trávy
a vítr čechrá listí břízce.
Vidím ta pole mandelíků plná,

jenž postavili lidé v potu,
a v nich těžká plná zrna,
pak v dáli bouře vidím slotu.
Všude kde se postavím,
jak pravil jsem již prve,
svůj denní chleba, dobře vím,
vydělávali v potu své vlastní krve.
Všude je cítit po nich vůně,
krví a potem je skrápěna tato zem,
po době té však má duše stůně,
jsem šťastný, že narodil jsem se právě sem.
Jsem na své předky patřičně hrdý,
i když v životě měli také stín a černé díry,
a byt' život měli těžký, tvrdý,
vždy drželi se své země, Boha a své víry.
To přinášelo jim úlevu a radost,
a hlavně žili tu pěkně pospolu,
když své práci dali zadost,
pak sešli se v řeči u stolu.
Smrt a nemoc byla denním hostem,
ale netoužili po lepším žití,
sloužili Bohu prací, modlitbou a postem,
někteří však holdovali i pití.
Tak už to ve světě chodí,
jak právo duše i tělo má,
někdo do přístavu treť lodí,
jiný zase v životě ztroskotá.
Možná se vám to nezdá,
přátelé moji milí,
ale jak v mžiku hasne hvězda,
i my jsme tu jen chvíli.
V tomto lidském bytí,
uprostřed našeho světa,
jme, jak ráno kvete kvítí
a večer je po něm veta.
Jak dlouho kdo tady bude,
to ví jen Bůh svatý,
a co po nás jednou zbude?
Jen srdce pokud máme zlatý!
To jediné bohatství,
které stojí za to,

a v Božím Jeho království,
 bude dražší než peníze a zlato,
 Tak jak žili naši předkové,
 k jejich odkazu se dejme,
 a jako správní Boží svědkové
 Bohu chvalozpěvy pějme.
 Já Bohu díky vždycky vzdám,
 hned jak probudím se ráno,
 za všechno co od Něho mám,
 a že není toho málo.
 Za svoji rodnou ves,
 za život svůj a své známé,
 za Zoru, že je můj již 3. věrný pes,
 za všechny zvířata co máme.
 Za rodný svůj dům, ten otcův krov,
 za rodiče, kteří mi život dali,
 ani neumím nalézt díky slov,
 za všechny, co mě vchovali.
 Za moji drahou sestru Evičku
 a za celou její milou rodinu,
 sic v mládí zlobil jsem ji trošičku,
 teď mám ji rád čím víc každou hodinu.
 Za všechny moje příbuzné,
 již časem v životě mém se našli,
 za blízké i ty hodně vzdálené
 zvláště ty, co bydlí na Zámýšli.
 I za vás milí sousedé,
 jak tu s vámi žiji šťastně,
 za všechny moje přátele,
 za všechno děkuji Bohu vlastně.
 Ale i Vám všem mé díky velké patří,

že 45 let se mnou dokázali jste žít,
 jste jak moje sestry a moji bratři,
 díky, že mohu to s vámi dnes oslavit.
 Komu jsem ublížil snad,
 pak odpuste mi, prosím,
 mám vás všechny strašně rád,
 a všechny ve svém srdci nosím.
 V dobrém i zlém žijme spolu
 ještě tu dlouhá léta,
 milujme se vždy pospolu,
 ať naše víska vzkvétá.
 Bolest jde ruku v ruce štěstí,
 provází nás každý den,
 život uštěďruje i rány pěstí
 a štěstí mizí jak pouhý sen.
 A tak, jak věděli i naši předci,
 jen Bůh bolest tu ze srdce sejme,
 však jen vše dobré a krásné věci
 my navzájem ale ze srdce si přežijme.
 A Lučkově tu vísku krásnou,
 snad ani netušíme, co v ní máme,
 než naše životy jednou zhasnou,
 dalším pokolením ať ji zachováme!
 Aby jednou také i na nás
 mohli potomci být hrdí,
 vždyť má tolik půvabu a krás,
 oplývající a plná mléka a strdí.
 Ve svém srdci ji vždy nosme,
 děkujeme za ni každou chvíličku,
 Boha za ni s láskou prosme
 a hrdě nosme si ji i na tričku.

Jiří Kopelent

POZVÁNKA DO MUZEA ŠUMAVA V KAŠPERSKÝCH HORÁCH

• • •

Muzeum Šumavy v Kašperských Horách je významným regionálním kulturním zařízením s mnohaletou tradicí. Je řada aktuálních důvodů proč toto muzeum navštívit právě nyní v době vrcholící turistické sezóny. Zvláštní pozvánkou je nově vytvořená speciální expozice šumavského sklářství, která prostřednictvím

množství unikátních exponátů sleduje vývoj tohoto tradičního oboru od středověku až po naše dny. Těžištěm této stálé výstavy je zejména prezentace nejvýznamnějších krajových sklářských podniků v Lenoře a Anníně, a zvláště pak umělecké manufaktury v Klášterském Mlýně u Rejštejna, která se světově proslavila

zejména svým barevným sklem ve stylu secese. Rozšíření výstavních prostor v poslední době umožnilo rovněž vytvoření nového expozčního oddílu věnovaného lidovému umění, zvláště řezbářství včetně betlemářství, dále malířství, slavným podmalbám na skle i devocionáliím. Díky vstřícnosti kolegů z Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou se výpůjčkami podařilo významně obohatit expozici starého umění o díla, která patří k tomu nejlepšímu, co bylo vůbec v době pozdní gotiky na českém území vytvořeno jako například *Madona z Hracholusk* nebo *Sv. Maří Magdalena z Malého Boru u Horažďovic* – mistrovská díla z doby kolem r. 1520. Zvláštním lákadlem je pak sezónní výstava s názvem „Doteky secese“, která přináší ukázky českého umění doby kolem r. 1900 v projevech malířství, kresby a grafiky. Vedle

Madona z Hracholusk, dřevořezba z doby kolem r. 1520 – expozice starého umění v muzeu v Kašperských Horách – foto Jan Kavale

děl umělců, pocházejících z regionu nebo zde tvořících, našly ve výstavě své umístění i obrazy slavných mistrů jako krajinářů Antonína Hudečka, Antonína Slavíčka a Otakara Nejedlyho nebo lyrika Jana Preislera. Dílem zvláštní přitažlivosti, kterým výstava v Kašperských Horách vrcholí, je slavný portrét *Ela* v klobouku z ateliéru profesora pražské akademie Maxe Švabinského, zapůjčený Západočeskou galerií v Plzni. Znalci obraz považují za špičku českého ale i evropského

portrétního umění doby kolem r. 1900, hodnotí ho jako výkvět slohové, technické i dobové noblesy a elegance, jako „*Monu Lisu*“ nádherných časů secese. Nová výtvarná výstava v Muzeu Šumavy v Kašperských Horách potrvá do konce října letošního roku.

Vladimír Horpeniak
Muzeum Šumavy Kašperské Hory

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ VE ŠKOLNÍM ROCE 2023–2024

• • •

Výuka římskokatolického náboženství je nabízena prostřednictvím všech základních škol a gymnázia v našich farnostech. Nabídku spojenou s přihláškou dostanou žáci začátkem nového školního roku.

Školní výuka náboženství je určena všem dětem, jejichž rodiče mají zájem seznamovat a vést své děti k základním křesťanským hodnotám. Žáci mohou navštěvovat náboženskou vý-

chovu ve všech ročnících, kdy v každém roce jejich docházky jsou probírána jiná křesťanská témata.

Rozvrh výuky náboženství dostanou žáci ve škole a bude zveřejněn na nástěnce kostela i na webových stránkách farnosti: www.farnostsusice.cz. Nezapomeňte své děti přihlásit.

P. Jarosław
a katecheté Šárka
a Vojtěch

FARNÍ VÝLET DO PUTIMI

V sobotu 19. srpna ráno jsme již tradičně vyrazili vlakem ze Sušice na prázdninový výlet do Putimi. Konalo se zde setkání přátel dětského katolického časopisu DUHA.

Na začátku přivítal současný šéfredaktor časopisu Duha P. Tomáš Cyril Havel svého předchůdce v této službě P. Adolfa Pintíře, který se po Sametové revoluci zasloužil, že původně rakouský časopis Duha může vycházet i v češtině. Významným hostem setkání byl letoš apoštolský nuncius (velvyslanec Vatikánu) Jude Thaddeus Okolo, který byl i hlavním celebrantem mše svaté v kostele sv. Vavřince.

Poté bylo pro všechny připraveno pohostění na farní zahradě. Odpoledne si mohly děti užít plno soutěží a her. Dospělí se sešli na besedě s apoštolským nunciem Okolo, který vyprávěl o svém dětství v rodné Nigérii, povolání ke kněžství i o své diplomatické službě. Potěšila nás jeho usměvavá tvář i pěkná čeština (kromě ní hovoří plynule dalšími sedmi jazyky).

Setkání bylo zakončeno představením divadla Studna, kterému se smáli děti i dospělí.

Pokud dětský katolický časopis DUHA www.mojeduha.cz neznáte, nebo chcete podpořit jeho vydávání, můžete si ho předplatit sami nebo zvýhodněně na hodinách náboženství. V časopise najdete inspiraci pro aktivity a křesťanskou výchovu svých dětí a vnoučat.

(Další foto na www.farnostsusice.cz).

Za poutníky Šárka a Vojta Šmídlovi

PŘÍPRAVA DĚTÍ KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ A EUCHARISTIE 2023–2024 SUŠICE

Vážení rodiče, příprava je určena dětem ve věku přibližně 3. třídy nebo starším, které navštěvují výuku náboženství a jsou pokřtěny. Další podmínkou je pravidelná účast na nedělní mši svaté a účast na nabízené přípravě.

- Přípravy se mohou účastnit i nepokřtěné děti, pro které rodiče žádají křest.
- Příprava bude probíhat během školního roku pravidelně každý týden ve středu na faře v Sušici.
- **Informativní schůzka** pro rodiče dětí se koná **ve středu 4. října** od 16.00 h do 17.00 h na faře v Sušici. Zde se rodiče seznámí s podmínkami a průběhem přípravy. Dohodne se také přesná hodina přípravy.

Nabídku přípravy dostanou děti na hodině náboženství. Můžete také přímo oslovit duchovní našich farností a katechety.

*P. Jarosław
a katecheté Šárka a Vojtěch*

Antony de Mello, člen jezuitského Řádu, je velmi oblíbeným spisovatelem. Asi nejznámější knížky jsou **Modlitba žáby** a **Modlitba žáby 2**. Kniha meditací v povídkách. Příběhy pocházejí z různých zemí, kultur a náboženství. Čerpají z bezendné studnice humoru lidí celého světa, náležejí k našemu duchovnímu dědictví. Velmi vhodné také třeba při čekání u doktora. Jednostránkové příběhy, které se rychle přečtou, ale vedou k delšímu zamyšlení, či meditaci.

Don Dolindo Ruotolo (1882–1970) byl pokorný neapolský kněz, který žil a zemřel v pověsti svatosti. Díky velkým pokorám a utrpení, které se stalo trvalou součástí jeho života, se naučil žít v plné důvěře v Boží prozřetelnost a lásku. Bůh mu dal prožívat mimořádnou důvěrnost své blízkosti, když promlouval k jeho duši.

P. Pio mu jednou řekl: „Ve Tvé duši je celé nebe.“ Za svého života napsal úkon odevzdání se Bohu proti úzkosti a trápení, jak mu ho sdělil sám Ježíš. Na základě úkonu odevzdání vznikla rozdělením tohoto textu do devíti částí krátká **Nověna odevzdání**.

A ještě jednou Richard Rohr, **Božský tanec**. Zamyšlení nad ikonou Andreje Rubleva o vztazích v Boží Trojici a také, kde je v tomto dynamickém tanci naše místo. Knihu opět doporučuje zpěvák Bono ze skupiny U2. Spisovatel Jonathan Martin o ní píše: „Božský tanec je nejenom Rohrova nejlepší kniha, je to i nejlepší kniha o Trojici, jakou jsem, kdy četl. Něžná, lidská jak pastoračně, tak psychologicky. Brilantní dílo, kvůli kterému se Rohr narodil... okamžitá duchovní klasika.“

Marie a Václav

POUTNÍ MŠE SVATÉ 2023 SUŠICE A OKOLÍ

9. 9.	sobota	Stará Hůrka (kaple Povýšení sv. Kříže)	14.00 h
16. 9.	sobota	Vatětice (PM Bolestné)	14.00 h
17. 9.	neděle	Volšovy (kaple Povýšení sv. Kříže)	14.00 h
23. 9.	sobota	Mouřenec (farní kostel) 30 let výročí od obnovení	14.00 h
28. 9.	středa	Sušice (kostel sv. Václav)	9.00 h
7. 10.	sobota	Dobrá Voda (farní kostel sv. Vintíře)	18.00 h
8. 10.	neděle	Dobrá Voda (sv. Vintíř) přicházejí poutníci ze Sušice	13.30 h
8. 10.	neděle	Podmokly (kaple P. Marie Růžencová)	14.00 h
21. 10.	sobota	Humpolec (kaple sv. Vendelín)	11.00 h
11. 11.	sobota	Zadní Paště (filiální kaple sv. Martina)	12.00 h
11. 11.	sobota	Záluží (kaple sv. Martin)	15.00 h
11. 11.	sobota	Dobrá Voda (farní kostel sv. Vintíře)	17.00 h
26. 11.	neděle	Hartmanice (farní kostel sv. Kateřiny Alexandrijské)	11.30 h
10. 12.	neděle	Kašperské Hory (filiální kostel sv. Mikuláše)	9.30 h

Aktuální rozpis naleznete na webu www.farnostsusice.cz/poutni-mse

V sobotu 23. a v neděli 24. září bude Mouřenec slavit 30 let od záchrany a znovuvy-svěcení.

So 10.00 h výstava o „novém životě Mouřence“ ve stodole v Anníně

So 14.00 h česko-německá poutní mše svatá s biskupem Františkem Radkovským

So 17.30 h česko-německé setkání ve stodole v Anníně

So 19.00 h koncert Pavla Šporcla na Mouřenci

Ne

Program pokračuje i v neděli v kostele na Mouřenci prohlídkami a zábavným programem před kostelem.

Program zveřejníme na www.pratelemourence.cz

Lukáš Milota

AKTUÁLNÍ ZPRÁVA: BYLY PŘEDÁNY MEDAILE SV. AURACIÁNA

• • •

Každoročně se 3. srpna slaví v českobudějovické katedrále svátek sv. Auraciána, mučedníka a ochránce města, jehož ostatky se od roku 1670 uchovávají ve vzácném relikviáři v katedrále. Právě v tento slavnostní den českobudějovický biskup také uděluje zasloužilým osobnostem diecézní ocenění – medaile sv. Auraciána – za zásluhy při šíření křesťanských hodnot a mimořádné přispění k rozvoji života diecéze.

Vzhledem k účasti biskupa Vlastimila na Světových dnech mládeže v Lisabonu letos slavnostní liturgii předsedal generální vikář Mons. David Henzl, který také v závěru mše svaté předal jménem biskupa jednu zlatou a dvě stříbrné medaile sv. Auraciána.

Oceněnými v tomto roce jsou:

- PhDr. Jan Bartuška (* 1948)
- Jaroslav (* 1944) a Anežka (* 1946) Jizbovi
- Bc. Lukáš Milota (* 1981)

Lukáš Milota s generálním vikářem Davidem Henzlem

„Je pravda, že se cítím trochu mladý na medaili za zásluhy. Na ocenění mne navrhnul P. Tomas van Zavrel, někdejší mouřenecký kněz, který mi v roce 2011 dal důvěru a umožnil tak postupné otevírání a oživování opraveného, ale do té doby převážně uzavřeného, Mouřence. Děkuji za příležitost, kterou se do dnes s mým týmem nadšených dobrovolníků a ve spolupráci s německým podpůrným spolkem snažíme maximálně využít. Z Mouřence se stalo vy-

hledávané duchovní a kulturní centrum Šumavy a místo otevřené všem lidem dobré vůle z obou stran hranice. Jsem rád, že to církev takto vnímá a medaili cítím jako poděkování za naši práci, za naše snažení a nadšení i za náš čas, který nezištně a rádi věnujeme Mouřenci. Je to zároveň povzbuzení pro naši další činnost v tomto šumavském kostelíku.“

Lukáš Milota

Volně navážeme na minulé vyprávění, které nás ještě zavede na konec května. Ve čtvrtek 25. 5. bratři Samuel a Jan vyrazili směr Itálie. Byli součástí terciářského poutního zájezdu. Duchovní zahájení pouti začalo společnou mší sv. ve Velešíně a první večer se nocovalo ještě v Rakousku, ve městě Gmünd v Korutanech s pozoruhodným hradem ze 13. století. Zastávka v Padově se nesla v duchu setkání se třemi svatými: s Antonínem, Leopoldem Mandičem a Justýnou. V Assisi poutníci nemohli minout jednotlivá místa spojená se životem sv. Františka a sv. Kláry, milé a radostné setkání také proběhlo se (sv.) Nehemiášem (aktuálně) ze Spella. Jako mimořádně silnou se ukázala návštěva Panny Marie Sněžné, kde naši italská spolubratři pečují o hrob a odkaz bl. Karla Acutise. Z dalších františkánských míst můžeme zmínit poustevnu Eremo delle Carceri, Greccio, Fonte Colombo, Santuario della Foresta. Zajímavou zastávkou se stalo místo Piandarca, kde sv. František nejen kázal ptáčkům, ale také zde měl ustanovit terciáře. Pro mnohé se duchovním vrcholem stala La Verna, místo Františkovy stigmatizace. Poutní zájezd trval do 1. 6.

Společná fotografie s bratrem Nehemiášem

Mezitím v Sušici 28. 5. proběhla svatošuhánská bohoslužba s klatovským sborem Šumavan. Sbor do klášterního kostela přijel v rámci Festivalu duchovní hudby Šu-

mava – Bayerischer Wald.

Ale byla také rozjetá ještě jiná akce – a to stavební. Ještě před Itálií se naše komunita sestěhovala do pokojů pro hosty a Samuel s Damiánem a s pomocníkem Radkem vysekávali okna na celách a v knihovně. Byla to velmi solidní symfonie pro sbíječku, kladivo a majzlík. Předchystávali tak výměnu čtrnácti oken, kterou pak 24. 5. obstarala firma „Truhlářství – Jan Prexl“ z Hlavňovic, resp. z Píchu (výborný dárek k narozeninám pro br. Samuela). Zapravování pak bylo znovu prováděno svépomocí. Br. Samuel ještě ve stejný den, co přijel z Itálie, zběžně obhlédl prostor, moc se nerozpakoval a začal s výmalbou... Nakonec máme vymalovanou celou klauzuru. S úklidem nám pak vypomohly ochotné farnice a „naše klášterní“ Ukrajinky. Nové parapety k nám dorazily o něco později. Nicméně vzápětí začala další stavební záležitost: pomocník Radek se spolu s br. Damiánem s vervou pustili do klášterní zdi a do výměny krytiny na ní.

Klášterní rekonstrukce

V pátek 2. 6. jsme se od 18 h zapojili do Noci kostelů. Během úvodní části nazvané „Ticho jako v kostele“ si lidé mohli v klidu prohlédnout Sv. Felixe, popř. využít

kostel jako posvátný prostor pro ztišení a modlitbu nebo pro rozhovor s bratřími. Zároveň byly v sakristii vystavené liturgické věci. Jako loni zaujaly různé vůně kadidla. V 19 h vystoupila se svým programem Chevra, která zpívala a hrála celou hodinu. A ve 21 h se br. Jan zhostil komentované prohlídky kostela, po ní jsme

Sakristie u Sv. Felixe při Noci kostelů

se spojili v modlitbě a požehnali městu.

V pondělí 5. 6. se v Sušici objevil kapucín br. Cyril z pražské komunity. A přijel pracovně... Hledali jsme někoho šikovného, kdo by zaměstnancům místních sociálních služeb přiblížil službu nemocničního kaplana. A byla to výborná volba (a výborný nápad to vůbec zorganizovat: díky, Petře!). Cyril nemohl nezaujmout: znalostí prostředí a zkušenostmi „z terénu“, svojí spontánností a jasným pojmenováním věcí a také svým „jazykovým šarmem“. Hezky lidem „pootevřel dveře“ a dal jim nahlédnout, co se za těmito dveřmi děje, když se nemocniční kaplan stará o pacienty či o umírající. A tak se nakonec z pracovního školení stalo vřelé setkání, na jehož konci se pro bratry servírovaly i palačinky...

Ve středu 7. 6. jsme mši sv. z nemocnice „přesunuli“ na Strašín, kde jsme se

zúčastnili pohřbu p. Stanislava Horejše, tatínka p. Jany Šperlové, terciářky a velké pomocnice v klášteře. S panem Stanislavem jsme byli i při jeho posledních chvílích.

Bratři vytvořili malé klášterní pískoviště pro ukrajinské děti. A bylo to opravdu překvapení, když jsme se na místě dozvěděli, že písek na tento účel bude zdarma. Následující den jsme se potkali s o. Jendou Kulhánkem, který má v diecézi „pod palcem“ zvony. Byl se podívat na náš „cinkáček“. O prohlídku velmi stál rektor kostela. Zvonička bude vyžadovat odborný zásah, třebaže nejde úplně o havarijní stav.

V neděli 11. 6. jsme dali do ohlášek: „Uvažujeme o výmalbě kostela a zajímal by nás váš názor: kdybyste se měli rozhodnout mezi třemi variantami, která by to byla? Vymalovat úplně celý kostel na bílo – zachovat malby na vítězném oblouku, klenbě a za varhanami a zbytek na bílo – zachovat a zrestaurovat všechny malby? Napište nám prosím svůj názor v sakristii. Děkujeme.“ Mapujeme si tak názor návštěvníků Sv. Felixe, kteří jsou spjatí s naším kostelem. Myslíme si, že by měl být slyšet jejich hlas. Dalším krokem bylo oslovení restaurátora p. Jindřicha Šlechty, aby propočítal jednotlivé varianty po finanční stránce. A pak se uskuteční schůzka s památkářkami, stavebním technikem a provinční kunsthistoričkou. Jaké je aktuální skóre pro tři varianty výmalby? Zatím jednoznačně vede třetí variantu...

V sobotu (17. 6.) v Olomouci proběhla radostná událost, naše provincie dostala darem jáhna, br. Mariána. Na svěcení se do katedrály vypravil br. Jan, Samuel a Damián. Br. Petr vykrýval ranní bohoslužbu v Sušici a pak jej odpoledne ve farní kostele čekala křestní liturgie. Mezi křesťany se od tohoto dne počítá malá Sára Alžběta Petrová. Na mši sv. pak na klášterní zahradě navázalo agapé. Br. Damián cestou z jáhenského svěcení

zůstal doma, aby mohl být blízko svému tátovi, kterého si Pán 18. 6. povolal k sobě. Pohřeb se konal v Medlově 24. 6., liturgii předsedal o. biskup Karel Herbst, rodinný přítel. V kázání zmínil, jak mu rodina Smyčková velkoryse pomáhala při opravách kostelů v pohraničí. Dodnes se podle svých slov vnímá jako dlužník projevené lásky, kterou ani svou přítomností na pohřbu nemůže úplně splatit. Po bohoslužbě a pohřebních obřadech byli všichni pozváni do blízkých Troubelic. Z Moravy jsme se vraceli ještě bez br. Damiána, stačili jsme aspoň krátce pozdravit naše sestry ve Šternberku. V úterý 27. 6. nás u Matky Boží v Sušici čekalo poslední rozloučení s dlouholetou návštěvnicí našeho kostela, s paní Terezií Chylíkovou.

Velké poděkování patří br. Vianneyovi, který opakovaně do Sušice jezdí trávit svou dovolenou. Během ní „relaxuje“ u dřeva, takže se motorová pila a štípačka nezastaví. Také díky němu určitě v zimě nezmrzne.

Od pondělí 3. 7. jsme náš kostel zapojili do prohlídkové trasy: sušičtí průvodci během prázdnin provádějí turisty po místních památkách, tak budou moct přicházet i do Sv. Felixe. Děkujeme Jirkovi Kopelentovi za velkorysou výpomoc. V kostele se začalo s opravou dalšího oltáře v presbytáři, na němž je obraz „Ecce homo“. Pan Šlechta se svým spolupracovníkem Jiřím Stýblem jej už rozebrali (7. 7.). Restaurování bude trvat minimálně dva roky.

V pondělí 10. 7. jsme si splnili „malý klučí sen“, byli jsme jedním dobrodincem pozváni na grilování – a při té příležitosti jsme se mohli projet na čtyřkolce, to je asi možné jen na Šumavě. Na br. Jana tato „snová“ zá-

ležitost ještě čeká.

Velmi silně (14. 7.) na nás zapůsobil pohřeb malé Aničky Mejstříkové v místní pohřební síni, který se proměnil ve velmi krásné děkování za její život... Na druhý den jsme ochutnali kousek Family Festivalu, jenž se uskutečnil na Santosu. Velký dík všem, kdo jej připravili.

V pondělí 17. 7. nás navštívil o. Cyril Mozdyniewicz, náš bratr, který působí v městě Sędziszów. Byl u obnovení naší provincie po Listopadu 1989 a působil mimo jiné jako novicmistr při formaci nové kapucinské generace. Přivezl ho k nám br. provinciál Dismas: s br. Cyrylem dělal okružní cestu po našich kláštorech. Nečekaně se u nás objevil i o. Jarosław, takže došlo i na vzájemné polské vzpomínání. A do toho přijel na návštěvu i bratr ze slovenské provincie, Ondrej Tarana, takže u nás bylo veselo...

Ve středu (19. 7.) k nám zavítal klatovský farní tábor. Důvod byl prostý: hlavním tématem tábora byl sv. František, takže jsme i o něm trochu vyprávěli. Přivedl je k nám o. Marek Bonaventura Hric, který sám je františkánský terciář. V pátek (21. 7.) jsme se proměnili v poutníky a doputovali jsme ke sv. Anně do Kašperských Hor. Děkujeme za milé přijetí na zahradě Markových. A krátkou zastávku jsme si udělali na svatoanenské pouti (23. 7.) v Hrádku u Sušice, kde všechny poutníky hostila rodina Sýkorova.

Ve stejný sobotní den jsme si dopřáli i trochu kultury. Na naši klášterní zahradu opět zavítala herečka Lenka Sasínová se svým divadlem pro děti (a samozřejmě i pro ty, kdo se jako děti cítí). Pozvala nás do dvou pohádek: O hloupé huse, Buchlovická bílá paní. Velmi nás bavilo, jak je její

Br. Petrovi se splnil klučí sen

představení interaktivní a jak se diváci do pohádkového příběhu mohli zapojovat. Děkujeme všem pomocníkům při vytváření „lavičkového hlediště“.

Pohádka O hloupé huse

V neděli 30. 7. na br. Petra čekalo milé překvapení, ujal se pouti v Jiříčné, v kapli sv. Anny. A pak už přišlo 2. 8. velké porciunkulové slavení. Zázemí vytvořili nejrůznější pomocníci a pomocnice nejen z řad terciářů, kdy se uklízel kostel (31. 7.), dělala květinová výzdoba, chystaly stoly na přinesené pochoštění pro poutníky, moc si toho vážíme. První mše svatě v 9 h se ujal o. Mariusz Piwowarczyk OMI, mši sv. v 11 h celebroidal salesiánský kněz o. Vojtěch Šívek, večerní mše sv. byla v kapucínské režii. Hu-
dební doprovod u všech bohoslužeb si vzal na starost soubor Gemini musicales z Kladna. Děkujeme i všem kněžím, kteří přišli posloužit svátostí smíření, ale samozřejmě i všem poutníkům...

Br. Petr si pak Porciunkuli zopakoval ještě jednou – v Opočně (6. 8.), kde se

pomalu stává maskotem tamního slavení v bývalém kapucínském kostele. Dělal „předskokana“ o. biskupovi Josefu Kajnkovi. Příští rok bude pouť spojena i s oslavou 350. výročí položení základního kamene kostela a kláštera. Místní far-nost naplánovala různé projekty, kterými si toto výročí i během roku bude připomínat. Směrem na Opočno cestoval i br. Damián, který v Pardubicích nasedl na vlak, aby na Moravě mohl dokončit žně.

Ve čtvrtek 10. 8. klášterní refektář vytvořil kulisy k besedě s Lenkou Kapsovou, překladatelkou a autorkou knihy „Padesátka – Čím žijí ženy v období přechodu“. Úvodní besedu moderoval br. Petr, po ní následovalo čtení ukázek z knihy za vydatné pomoci místních žen a pak byl i prostor na dotazy. Povedený večer pak nečekaně skončil drobnou oslavou narozenin jedné z účastnic besedy. Proč

představení této knihy proběhlo právě v klášteře? Protože „Padesátka“ tady vznikala... a protože nejde jen o „manuál“ pro ženy, ale také (možná překvapivě) i pro muže.

Další prázdninový čas se nesl ve znamení akce EnterJunior (13.–19. 8.), ze Sušice se na něj vypravili hned dva kněží: o. Jenda Kulhánek a br. Petr, po svém příjezdu se proměnili ve starce. Potkali se tam i se sušickými účastníky... A víte, kdo všem účastníkům vařil? Rosťa Petřík! Br. Petr poprvé za-

kusil, co to je věst „sklep“, tedy workshop na téma „Modlitby sv. Františka z Assisi“. Byl to „silný“ čas s mládeží naší diecéze, což by mohl potvrdit i o. biskup Vlastimil, který zrušil svůj večerní program, jen aby po mši sv. mohl s mládeží zůstat. Enter nějaký čas vedl o. Roman Dvořák,

Porciunkule v Opočně s biskupem

ted' jej převzal Rafael Kaca a krásně na svého předchůdce navázal... O. Jenda pak zůstal i na EnterCampu pro starší mládež. Klášter v té době navštívili obyvatelé domova pro seniory.

V Petrovicích mezi tím probíhala další zavedená akce, FamilyCamp (18.–22. 8.). Jde o setkání rodin, které zkoušejí žít ve vzájemnosti jako komunita prvních křesťanů. Vedle modlitby, mše sv. chval, je prostor i na katecheze a vůbec společně prožitý čas. Kněžskou službu zajišťoval o. Tomas van Zavrel a br. Petr, organizačně akci zaštiťovala Lucie Švehlová s Alešem Jahodou. Letošní téma se zrcadlilo v názvu „Ve velrybě s Jonášem“, neskutečně krásnou výzdobu na toto téma namaloval Samuel Švehla.

Od 21. 8. jsme se celá komunita účastnila provinčního setkání v Olomouci. Jako hosta jsme přivítali Pietra Maranesiho, uznávaného odborníka na františkánskou spiritualitu. Už během roku jsme naslou-

chali jeho přednáškám přes zoom, ted' tento cyklus uzavřel osobní přítomností. Zamýšleli jsme se nad tématy z Františkových řeholí. Nabízené myšlenky byly velmi obohacující, nakolik nás to změnilo, budete muset posoudit sami.

Od pátku 25. 8. do neděle 27. 8. pak proběhla akce „Víkendová všehochuť“, opět v Petrovicích. O ní třeba přistě... Jinak velké poděkování patří br. Janovi a Samuelovi, kteří pokrývali veškeré služby, aby zas jiní bratři mohli sloužit mimo komunitu.

Na co se můžete těšit a co byste neměli minout? Z farních akcí je to samozřejmě sušická pouť. A co se týká kapucínského pozvání: na slavnost sv. Františka přijede o. Marek Vácha, bude celebrovat mši sv. ze slavnosti sv. Františka a po ní bude mít přednášku s názvem „Svět po encyklice Laudato si““. Těšíme se také na doprovod liturgie v podání chrámového sboru.

bratři kapucíni

OHLÉDNUTÍ ZA SDM LISABON 2023

• • •

Poslední červencový týden jsme prožili s celou českobudějovickou diecézí a mnoha dalšími v portugalském městě Porto. Každý měl možnost poznat tamější kulturu jinak. Mnozí z nás byli ubytováni v hostitelských rodinách a měli full servis zařízený od nich a někteří (do této kategorie spadám i já) jsme byli ubytováni v tělocvičně. Každé ráno jsme vstali a vyrazili na mši svatou do blízkého kostela. Poté byla možnost vybrat si z několika programů připravených portugalskými dobrovolníky. My jsme však zvolili variantu druhou a to co nejvíce poznat krásy i temná zákoutí Porta. Od koupání v oceánu přes bloudění centrem města až k nemálo zastávkám v tamních kavárnách na alespoň částečné umlčení ká-

vového deficitu.

Na začátku srpna jsme se společně autobusem přepravili do Lisabonu, kde jsme se zaregistrovali a každý z nás dostal svůj Pilgrim kit (poutnický balíček, jehož součástí bylo tričko, láhev na vodu, klobouček, baťůžek a hlavně QR kód na kartičce, díky kterému jsme se mohli po celý pobyt v Lisabonu stravovat – to pro hladové krky, jako jsem já, byla asi nejdůležitější část poutnického balíčku). V Lisabonu byla nabídka programů velmi pestrá. V českém centru jsme se vždy ráno sešli ke společné modlitbě a mši svaté. Tato setkání doplnili o svá slova i někteří čeští a moravští biskupové. Každý den od rána do večera také probíhal tzv. Youth festival a City of Joy. Tento program

nabízel návštěvy různých kulturních památek a hlavně koncertů všeho druhu po celém Lisabonu.

Ve čtvrtek 3. srpna mezi nás mladé poprvé zavítal papež František, kterého jsme přivítali a on pronesl pár úvodních vět. V pátek jsme pak měli možnost prožít s papežem křížovou cestu. Vyvrcholením celého setkání byla sobotní vigilie, které se účastnilo přes milion mladých lidí. V neděli ráno proběhla na stejném místě mše svatá, během které nás papež povzbudil, abychom se nebáli šířit Ježíšovu lásku (jediná věc, která je v životě zadarmo) dál do našeho okolí. Místo, kde se ko-

nala vigilie a závěrečná mše svatá, bylo trochu neobvyklé, avšak pro mě úplně kouzelné. Česká republika vyhrála snad nejlepší lokaci, kterou mohla a některým (např. i mně) se splnil sen, a to spaní pod mostem.

Byl to pro mě zážitek na celý život. Vidět tolik mladých jako já, radovat se a sdílet svoje zážitky z víry. Nakonec bych chtěla moc poděkovat Vám všem, kteří jste nás podpořili jak materiálně, tak modlitbou a umožnili jste nám být součástí tak velké, opravdu Bohem požehnané, akce. Díky Vám!

Veronika Vaňková

zdroj: www.bcb.cz, foto: archiv DCM

POZVÁNKA KE SLAVENÍ DOBY STVOŘENÍ 1. září

• • •

Pozvánka ke slavení Doby stvoření, která se každoročně koná od 1. září do 4. října. Křesťané se na celém světě sjednocují v modlitbě za náš společný domov. Také v naší farnosti se zapojujeme. V pátek 1. září se budeme modlit při mši sv. v 18 h v kostele sv. Václava a potom od 19 h chceme uspořádat chvály na Andělíčku. Letošní téma je: **Ať proudí spravedlnost a pokoj**. K letošnímu Světovému dni modliteb za péči o stvoření (k 1. září) vydal poselství také papež František. *Dáša Větrovská*

MODLITBA PRO DOBU STVOŘENÍ 2023

Stvořiteli všeho,
z tvého společenství lásky vyprýštil život
jako mohutná řeka a celý kosmos povstal
k bytí.

Na této Zemi překypující lásky se Slovo stalo tělem a vyšlo s životodárnými vodami, aby ohlásilo pokoj a spravedlnost všemu stvoření. Povolal jsi lidi, aby obdělávali a střežili tvou zahradu. Umístil jsi nás do správných vztahů s každým tvorem, ale my jsme nenaslouchali nářku Země a nářku těch, kdo jsou na ní nejzranitelnější. Oddělili jsme se od proudícího společenství lásky a zhřešili jsme proti tobě tím, že jsme nechránili podmínky pro život.

Truchlíme pro ztrátu druhů, které tu s námi žily, a jejich obydlí, rmoutíme se pro ztrátu lidských kultur, společně s životy těch, kdo byli vyhnáni či zahynuli. Bolí nás pohled na ekonomiku smrti, války a násilí, již jsme uvalili na sebe i na Zemi.

Otevři naše uši pro své tvůrčí, usmiřující a udržující Slovo, které nás oslovuje skrze knihu Písma a knihu stvoření. Požehnej nás znovu svými životodárnými vodami, aby spravedlnost a pokoj Boha Stvořitele mohly proudit do našich srdcí a přetékat z nich do celého stvoření.

Otevři naše srdce, abychom přijali živé vody Boží spravedlnosti a pokoje a dělili se o ně s našimi trpícími bratry a sestrami, se všemi tvory kolem nás, se vším stvořením.

Požehnej nás, abychom kráčeli společně se všemi lidmi dobré vůle, tak, aby se z mnoha proudů Boží spravedlnosti a pokoje stala mocná řeka proudící po celé Zemi.

Ve jménu toho, který přišel, aby ohlašoval radostnou zvěst celému stvoření, Ježíše Krista.

**Ať proudí
spravedlnost a pokoj**
Doba stvoření 2023

- podzim/
zima** **Prohlídky kostela sv. Mořice a kostnice** na Mouřenci se konají **každou** sobotu vždy **od 11.00 h**.
- So 9. 9.** **Malé chvály s kytarovkou;** sobotní 20minutové chvály se uskuteční po
So 7. 10. večerní mši svaté. Mše sv. začíná v 18.00 h.
- Ne 10. 9.** **Požehnání školákům** do nového školního roku při mši sv. v 9.00 h v kostele sv. Václava v Sušici. Přineste si s sebou školní batohy a pomůcky.
- So 16. 9.** **Instalace nově zhotovené kopie sochy sv. Anny** v kapli sv. Anny v Kašperských Horách se uskuteční od 18.00 h. Zaujme místo sochy, která byla ukradena v 90 letech.
- Ne 17. 9.** **Chválová skupina Chevra;** večerní liturgii v klášterním kostele v 18.00 h doprovodí sušická chválová skupina Chevra.
- Po 18. 9.** **Modlitby žen;** společná modlitba žen v klášteře **od 20.00 h**, možnost ke svátosti smíření, duchovnímu rozhovoru nebo přímělné modlitbě.
- Út 19. 9.** První **setkání maminek s malými dětmi** na faře v Sušici 10.00–11.00 h (pravidelně každé úterý mimo prázdnin).
- St 20. 9.** **Promítání fotografií z květnové pouti do Assisi.** Terciáři srdečně zvou od 19.00 h do klášterního refektáře.
- So 23. 9.** První **ministrantská schůzka** na faře v Sušici 9.30–11.30 h.
- Čt 28. 9.** **Slavnost sv. Václava;** v **9.00 h mše sv.** v kostele sv. Václava v Sušici s poděkováním za úrodu (prosíme přinášejte dary z úrody do sakristie Sv. Václava). Od **15.00 h Svatováclavský piknik** na sušické faře.
- Čt 28. 9.** **Duchovní obnova hnutí Focolare Mariapoli Srní.** Je možné se účastnit až celého programu nebo jen části přednášek a duchovního programu.
Ne 1. 10. Více informací na webu www.focolare.cz/4522-2/
- St 4. 10.** **Informativní schůzka** pro rodiče k přípravě dětí na svátosti smíření a eucharistie od 16.00 do 17.00 h na faře v Sušici.

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 4 / 2023 (208), vyšel dne 26. 8. 2023.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 22. 9. 2023.